

Wóžada: Kněžo smíš ſe a t. d.

Duchowny:

1. Chto zo tych huſwólonchch Bóžych hobſkjaržowasch?
Bog jo tudy, fenž hupſchawijo. Chto zo ſaſuziſch? Kristus
jo tudy, fenž humrěl jo, wele wězej pak, kótaryž teke hubužonh
jo, kótaryž na Bóžej pýchawizh jo, a ſa naſ pýchoſh. Zefcž
buži Bogu we tej huſchhyne.

2. Ja ſom ſchi ho male hoſkomuſkne ſpuſchczil, ale ſ'
weliteju ſmilnoſčju zu ja ſchi ſaſej hobójmęſch. Ja ſom mójo
hoblizo we hoſogniſchu togo gniwa chylku pýched tebu ſatawiſ,
ale ſ' niſmerneju gnadu zu ja ſe nad tebu ſmilisch, žejo ten Kněſ,
twój humóžnik. Zefcž buži a t. d.

3. Wóno ſe deře deje góry gnuſch a kupky padnusich, ale
mója gnada ſe ūdej wót tebe gnuſch a ten ſwěſt k togo měra
ňdej padnusich, žejo ten Kněſ, fenž ſe nad tebu ſmilijo. Zefcž
buži a t. d.

Wóžada: A mér a t. d.

Duchowny: Ten Kněſ buži ſ'wami.

Wóžada: A tež ſ'twójim duchom.

[Duchowny: Ta ſmiersch jo požketa do dobyscha. Haleluja.

Wóžada: Bogu byž žěl, kótaryž nam to dobysche dat jo. Haleluja.]

Duchowny: Dajſho nam pýchoſyſch:

1. Schogomózny, niſmerny Bog, fenž ſy pýches tu ſmiersch
Twójego Šsyna gréch a ſmiersch knizomu huzyniſ, a pýches jago
góreſtaňene ūwinu a niſmerne žywene ſaſej pýchiňaſiſ, aby my
wót bójasni teje ſmierschi humóžone we Twójom krajeſtwu ſe
žywili: daj nam, aby take ſ'zeleju hutſchobu wěrili, a we takej
wěre hobſtawne Schi fuždy zaſ chwalili a Tebe ſlužyli, pýches
togoſamego Twójego Šsyna, Jeſom Kristuſa, naſchogo Kněſa.
Amen.

2. Kněſ Bog, luby Wóžch, my Schi pýchoſyſy, Ty
ſchel nam Twójego ſwětego Ducha hobraziſch, aby ſe togo